Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26146
Copyright: Admont, Benediktinerstift

filiorū: nesciit seruare reuerentiā patris. Quod le. ē.
& illud qd dr̄ p̄ ph̄ēcē; ego te plantaui uineā fruc
tiferam totam uerecem. quomodo conuersus es mihi amā
ritudinem uitis alienae. Secdm ū intellegentiam
uid&ur mihi ruben prioris popl̄i iudaeorū ferre por
sēpōnam. Qui & primogenitus. ē. & in tū filiorū
sicut & p̄ph̄ēa dic. israel primogenitus mr̄. Primis
piāq: illis dat̄ eloquiū; quod aut̄ durus fuerit
ille popl̄s & temerarius. scripturae denunti at̄;
Dicit enī de eis p̄ph̄ēa. omne qd loquit̄ popl̄s iste. hic
durū ē; & rūs alibi de ipsis dic; uos semp durae
ceruicis. & in circū cisi corde; patri uero do israel ū
in uiscerū commestit ad eū dorsum & in faciē suā;
Thorū aut̄ concubinae pollut̄ quē ascendit. Idest
fuāriando
legē ueteris testāti, quā sēpe p̄ dicendo maculaut̄;
Quod aut̄ in concubinae p̄sōnā lex ueteris testāti ponat̄,
paulus edocuit dicens. Abrahā duos filios habuit.
unū de ancilla & unū de libera. Haec aū duo testamēta,
in quo agit̄ quae concubinae fuit in ueteris testāti
ponit̄ typo; uxor aut̄ enim erat p̄ fecta colūba gentilis
sucē. quae eurgo castae reginae sponso regi ecclā euan
gelīū iungit̄ xpo; sed & moralis prob in hoc tra tat̄
tabrē locus. ruben ergo p̄ratus. ē. amaiorib. filius